

la veu de Benicarló

de Benicarló

"STAN FARTS"

Ens arriba una galàctica
"taxa de merda"

Açò de les escombraries
sembla una pel·lícula
de ciència ficció!

CADA SETMANA
AL TEU QUIOSCI!

la veu

de Benicarló [info](http://www.laveudebenicarlo.info)

BENICARLÓ RATIFICA EL CANVI D'UBICACIÓ DEL MERCAT AMBULANT

Ens arriba la “popular” taxa de merda

text REDACCIÓ

El regidor d'Hisenda de Benicarló, José María Serrano, i el gerent del Consorci de Residus de la Zona 1, Joan Piquer, van oferir una roda de premsa per a informar de la nova taxa d'escombraries. En ella van anunciar que el Consorci ha previst un sistema de bonificacions per als municipis que més reciclen. L'entrada en funcionament de la planta de tractament de residus de Cervera ha suposat un canvi important en la taxa d'escombraries que els habitants de Benicarló paguen tots els anys. Enguany, a més dels 38,84 euros que es pagaven fins ara, corresponents a la taxa de recollida, s'ha afegit la taxa pel tractament i eliminació de residus, atès que la planta de Cervera ja està en funcionament des de l'1 de gener. D'aquesta manera, el cost per vivenda és de 79,50 euros, una quantitat que s'ha calculat en funció de les tones d'escombraries que cada municipi produeix. És per això que tant el regidor, José María Serrano, com el gerent del Consorci, Joan Piquer, van remarcar que és important continuar reciclant per a evitar que pugue encara més la taxa. De fet, el Consorci ha previst una sèrie de bonificacions per als municipis que més reciclen, que repercutirà en la baixada de la taxa de recollida de la brossa. A més, cada habitatge comptarà amb una targeta que permetrà acumular punts cada vegada que es traslladen residus als ecoparcos mòbils o fixos. En funció dels punts acumulats, s'aplicaran una sèrie de bonificacions.

El Consorci també ha previst la possibilitat de fragmentar el pagament de la taxa en cas dels establiments comercials,

donat l'elevat cost, i està preparant una possible fragmentació també per als habitatges particulars de cara a l'any que ve. Per a informar-se sobre la fragmentació del pagament o qualsevol altra qüestió referent als residus, es pot visitar la pàgina web del Consorci o acudir a l'Oficina de Gestió Tributària de la Diputació (a la plaça de l'Ajuntament). Senzill i bonic segons el consorci.

PERÒ AMB MOLTA, MOLTA, MERDA

El grup municipal socialista de Benicarló va lamentar la falta de sensibilitat del Consorci de Residus. El portaveu socialista, José Antonio Sánchez, criticà que els ciutadans de les 49 poblacions que conformen el consorci hagen d'abonar un import elevat “pel fet que la construcció de la planta va ser sufragada per una empresa privada”. A més, el socialista va puntualitzar que el rebut s'ha emès en un mes crucial per a l'economia familiar atès que coincideix amb el pagament de molts altres serveis. “Si la Generalitat haguera pagat aqueixa construcció ara els ciutadans no haurien d'afrontar eixos pagaments. Els 40 milions d'euros repercuteixen en la factura. La Generalitat Valenciana s'ha arruïnat fent altres coses, com la Fòrmula 1, però no la planta de Cervera”, va puntualitzar Sánchez, qui va assegurar que la taxa de tractament que paguen els ciutadans al consorci del pla zonal és de les més elevades de la Comunitat Valenciana.

El socialista va explicar que “l'import que paguem surt d'un càlcul que s'ha fet de forma hipotètica, sense tenir antecedents perquè és nou”. Els números s'han fet sobre la

ve de la pàgina anterior

base d'una sèrie de tones que es creu que s'arribarà i la despesa que se suposa costarà el seu tractament. "Això és hipotètic de moment. Vol dir que l'any que ve com ja es tindran dades reals, la taxa es reajustarà, a l'alça o a la baixa, no ho sabem", va detallar Sánchez. Per al socialista el preu és elevat "per una mala gestió que s'ha fet en el tema dels residus, perquè hem d'amortitzar les instal·lacions d'una empresa privada". Sánchez va lamentar que "els ciutadans estiguen rebotats, però és el que hi ha i no tenim més remei que passar per ací perquè tots han votat a favor". L'edil va recomanar que els ciutadans consulten el preu públic que els correspon pagar segons les taules que s'han publicat. "Han de mirar sobretot el concepte, sobretot en el cas dels negocis" per si hagueren errors en l'emissió dels rebuts atès que s'emeten sobre la base del padró municipal.

ES MULTARÁN LES ESCOMBRARIES AL CARRER

Ho hem sentit any rere any, legislatura rere legislatura. Cada regidor de Medi Ambient que entra al nostre ajuntament es fica com a propòsit acabar amb els residus al carrer. I clar, Pedro López ja estava tardant. Mitja tona de residus arplegada en els carrers de Benicarló durant el mes de juny. Una quantitat desmesurada tenint en compte els sistemes implantats des del consistori per a evitar que els ciutadans dipositen residus d'aquest tipus en el carrer. L'edil de Medi ambient, Pedro López, va mostrar la seua preocupació per la falta de civisme d'un sector de la població, que segueix dipositant els mobles i estris que ja no vol a qualsevol lloc. És per això que va anunciar que el consistori està estudiant engegar de forma unilateral una targeta que premiarà els bons hàbits en la recollida selectiva. Les multes i l'increment en els rebuts mensuals són altres dels mètodes que el consistori també té damunt de la taula per acabar amb aquest desagradable

<p>Comerç d'alimentació, autoservei, supermercats i similars:</p> <p>a) Fins a 100 m2 198,75 € b) De 101 a 200 m2 397,50 € c) De 201 a 400 m2 477,00 € d) De més de 400 m2 715,50 €</p> <p>Comerços de productes no alimentaris, oficines, entitats bancàries, i altres serveis (papereries, farmàcies, perruqueries, drogueries), locals comercials o de servei.</p> <p>a) Fins a 100 m2 198,75 € b) De 101 a 500 m2 397,5 € c) De 501 a 1000 m2 437,25 € d) De més de 1000 m2 477,00 €</p> <p>4. Bars, cafeteries, restaurants, pubs, sales de festes o similars.</p> <p>a) Fins a 100 m2 198,75 € b) De 101 a 200 m2 397,5 € c) De 201 a 500 m2 477,00 € d) De més de 500 m2 636,00 €</p> <p>Residències i establiments hotelers i similars (oci, educatiu, 3a edat)</p> <p>a) Mínim 198,75 € b) Per cada plaça 4,00 €/plaça</p> <p>6. Locals industrials.</p> <p>a) Fins a 1000 m2 198,75 € b) De 1001 a 10000 m2 397,50 € c) De més de 10000 m2 556,5 €</p> <p>Locals i centres destinats a d'altres usos: centres educatiu, sanitari, religiosos, polítics, culturals, socials i altres.</p> <p>a) Fins a 200 m2 198,75 € b) De 201 a 1000 m2 397,50 € c) De més de 1000 m2 477,00 €</p>
--

fenomen. "Nosaltres intentem engegar la targeta verda de forma unilateral però com ens vam assabentar que Diputació estava en això, ho deixarem. De moment, no han dit res i si no hi ha cap moviment pròximament ho posarem nosaltres en funcionament", va explicar López. L'edil va puntualitzar que l'objectiu de la mesura és "premiar d'alguna manera els bons hàbits". De fet, el consistori compta amb estudis i alternatives per a desenvolupar aquest sistema de bonificacions als ciutadans. I és que després d'anys de lluita contra aquest fenomen social, al consistori se li acaben les idees per a aconseguir un major grau de conscienciació ciutadana i evitar la pèsima imatge que provoca l'acumulació d'estris o escombraries susceptibles de reciclar en qualsevol racó del municipi.

Matalassos usats i mobles esgavellats són els components habituals d'aquests 'munts', que apareixen per tota la ciutat procedents de restes de trasllats de domicilis o de

canvis de mobiliari. El problema ha arribat a ser tan apressant que l'edil de Medi ambient ja ha anunciat que el control policial començarà de forma imminent per a evitar la proliferació de residus al carrer. "És necessari que haja sensibilitzat entre la ciutadania en aquest tema per a no convertir la ciutat en un camp de batalla. Si Benicarló continua tenint aquest problema i necessita ampliar un dia més la recollida, açò repercutiria en un increment de 3'8 euros al mes en el rebut", va advertir López. "Els ciutadans han de saber que una sanció per deixar estris en el carrer pot arribar als 1.500 euros, el mateix import que suposaria no respectar les zones verdes. Per exemple si un cotxe aparca en una zona verda podria rebre una multa de 1.500 euros. És més lògic prendre consciència abans que cobrar 4 euros més al mes i més quan tenim la capacitat d'entendre que hi ha un telèfon, al que si avises vindran a buscar el material a la porta de la teua casa", va recordar López. L'edil de

ve de la pàgina anterior

Medi ambient va recordar que els dilluns, dimecres i divendres s'arreglen pels matins els envasos i per les vesprades el cartó, i que els dimarts i dijous s'arregla el cartó al matí i els envasos a la tarda en tots els comerços de la ciutat. Així mateix, els dilluns i els divendres s'arreglen els estris particulars cridant prèviament a l'empresa encarregada de la gestió dels residus, que atén en el telèfon retolat en tots els contenidors de la ciutat. "Això es fa per a aquells que no poden anar al punt verd amb cotxe a dipositar aquests estris, de manera que s'arregla casa per casa", va dir l'edil de Medi ambient. "A més, els dimarts i els dijous, disposem d'una quadrilla que fan un poc de tot, neteja de grafitis, papereres que estan pintades o tenen adhesius, netegen contenidors, serveixen de suport a la recollida d'estrís i d'envasos, i tot el que fa referència a la neteja de carrers", va concloure. Però si els ciutadans no es consciencien i deixen de dipositar els estris en el carrer, tots els esforços del consistori no valen per res.

MENTRE EL CONSORCI ES FA PROPAGANDA...

El Consorci de Residus de la Zona Nord ha començat un projecte pilot pioner a la Comunitat Valenciana per a la recollida selectiva de matèria orgànica en la planta de Cervera. El projecte, en fase embrionària, que ja es porta a terme en diversos països europeus, compta amb poder treballar amb 1.000 tones de bioresiduos per a la creació de compost (adob) de primera qualitat amb residus de rebuig pràcticament nuls. A aquesta iniciativa ja s'han adherit el mercat central de Benicarló i el centre penitenciari Castelló II, a Albocàsser, que mitjançant la recollida selectiva de matèria orgànica (especialment restes de menjar) s'obté adob de gran qualitat. Fins ací la nota oficial remesa per la Diputació de Castelló. Cal recordar que el contenidor industrial del mercat de Benicarló està precintat pel mal ús que els propis

venedors han fet d'ell, i que provoca continus olors putrefactes que molesten al veïnat. Curiosa iniciativa que ací no ha funcionat.

Seguim amb la versió oficial. S'està gestionant ja des del Consorci l'adhesió de noves organitzacions en els pròxims mesos per a aconseguir el màxim rendiment a aquest projecte de referència a nivell autonòmic. El diputat de Medi ambient, Mario García, ha destacat que "aquestes actuacions demostren la implicació de la Diputació en la gestió eficient del residu. El consorci de la Zona I va a facilitar la separació d'orgànics, que suposaran una millor gestió des del principi". Gràcies a la gestió eficient de residus orgànics s'aconsegueix un compost-humus obtingut artificialment per descomposició bioquímica en calent de residus orgànics per a l'elaboració d'adobs de major qualitat, a més d'aconseguir reduir els costos de tractament. Amb l'objectiu d'afavorir la implantació d'aquests bioresiduos, s'ha establert una

fiscalitat positiva per part del consorci, que fomenta aquest tipus de gestions que suposen un major esforç en la selecció per part de l'usuari, ja que els residus han de presentar-se en unes borses especials, compostables, que s'autobiodegradaran durant el procés de compostatge.

... NOSALTRES AMB UN MACROCONTENIDOR ORGÀNIC TANCAT

Si el sistema és tal com indica el diputat de Medi Ambient, de generar bioresidus per obtenir adobs orgànics, en què és queda l'utilitat del macrocontenidor del mercat, que va tindre un cost bastant elevat i que va ser bandera ecològica de l'equip de govern popular, ara clausurat? I és què, si l'eficiència està en compactar els residus per a reduir-los, i ací està el quid de la qüestió, amb bosses especials, biodegradables, quina funció té aquest contenidor nostre on això sembla no s'acompleix? Una altra despesa inútil.

LOCALS CEDITS QUE ARA TORNEM A DEMANAR

text i foto NATÀLIA SANZ

Benicarló reclamarà la reversió de les dependències del Servef i les de l'institut tecnològic Aidima. Ambdós edificis, de propietat municipal, van ser cedits en el seu moment pel consistori benicarlando perquè s'instal·laren aquests serveis supramunicipals. Amb aquests ja són quatre, que se sàpia, els locals que el consistori reclamarà a la Generalitat Valenciana després que es tanquen o es traslladen els serveis que es prestaven en ells per culpa de la crisi econòmica. Cal recordar que fa escasses dates també es va plantejar la necessitat de reclamar el local de tres plantes cedit per a la instal·lació de la comissaria de la Policia Autònoma i els de l'antic centre de salut. En el cas de l'Aidima, l'edil de promoció econòmica i president de l'associació d'empresaris del Moble del Baix Maestrat, Juan Manuel Urquizu es reunia amb el seu director general. En la cita es va comunicar oficialment el tancament de la seu que l'institut té en la ciutat, després de l'ERE presentat a finals de l'any passat i que s'ha quedat amb només un empleat a la plantilla. Urquizu va detallar que el consistori disposa d'un "informe del secretari de l'ajuntament de quan es va fer la cessió del local, també hi ha un certificat del ple extraordinari i una escriptura de cessió en la qual es determinen les clàusules per a l'aprofitament del solar". Ara,

després de conèixer el tancament de les instal·lacions, tota aquesta documentació està sent estudiada pels serveis tècnics municipals i ja "ha passat per diversos estaments", pel que "tan prompte com siga possible es durà a ple". Malgrat la desaparició de la seu física, l'edil de Promoció va assegurar que "Aidima seguirà donant el mateix servei a les empreses o potser un poc millor perquè abans quan s'havien d'assajar els mobles per a rebre certificats, s'havien de desplaçar a la unitat tècnica de Benicarló i ara seran ells els que vindran a buscar-los a l'empresa en qüestió per a portar-los a València". Així, va garantir que "Aidima seguirà atenent a totes les empreses associades amb la millor voluntat", va concloure.

Pitjor ho tenen els aturats i els que desitgen realitzar gestions amb el Servef, ja que després del tancament de la seu benicarlanda s'han de desplaçar a Vinaròs. El local, cedit també pel consistori a l'organisme, es preveu que seguisca la mateixa sort que el d'Aidima i que el consistori demane la seua reversió, encara que l'edil socialista Xaro Miralles ha advertit que "el Servef ni tan sols ha comunicat oficialment a l'ajuntament el tancament de les instal·lacions". És per això que ha sol·licitat a l'equip de govern que inicié els tràmits necessaris perquè la propietat absoluta del local torne a ésser del consistori benicarlando.

BENICARLÓ RATIFICA EL CANVI D'UBICACIÓ DEL MERCAT AMBULANT

text i foto NATÀLIA SANZ

Este mes d'agost es realitzarà el sorteig per a adjudicar la ubicació de les parades del nou emplaçament del mercat ambulant de Benicarló. El tràmit es realitzarà després que un ple extraordinari aprovara la resolució d'al·legacions presentades en contra de la nova ordenança reguladora de la venda no sedentària, i servira per a posar punt i final a un llarg hivern de debat sobre la conveniència o no del trasllat a la cèntrica plaça de la Constitució. Amb els únics vots a favor de l'equip de govern, es van desestimar quasi totes les alegacions presentades per la Plataforma de venedors ambulants de la Comunitat Valenciana. L'única que es va acceptar va ser la relativa a la durada de la llicència, per a adaptar-se a la normativa de la Comunitat Valenciana. Així, el mercat ambulant s'estrenarà en la plaça de la Constitució abans de la celebració de les Festes Patronals en la tercera setmana d'agost, com va anunciar l'alcalde de Benicarló, Marcelino Domingo. Xaro Miralles, portaveu del grup municipal socialista, va lamentar que des de l'equip de govern se seguís mantenint que el canvi d'ubicació es realitzaria a petició dels venedors, "quan aquests han rebutjat aquesta afirmació". A més la socialista també va lamentar que l'ajuntament desestimés les al·legacions simplement perquè "el consistori té aquesta competència". Miralles va puntualitzar

Amb els únics vots a favor de l'equip de govern, es van desestimar quasi totes les alegacions .

que "els informes tècnics donen la raó sobre la no conveniència de la nova ubicació. No han escoltat a la resta de partits polítics, ni atés als informes dels tècnics: el de la policia i el de l'arquitecte, on es diu que no és el lloc més adequat, i fins i tot l'opinió dels venedors, ja que ací hi ha dos col·legis, les furgonetes haurien de pujar a la plaça, el dia que ploga serà un caos, s'haurà de tallar el carrer Joan Carles I... no hi ha cap benefici, tots són inconvenients".

Per la seua banda l'edil de Bloc Compromís, Joan Manuel Ferrer, va tornar a defensar que "la plaça Constitució no és el lloc adequat". A més, va criticar que es vaja a reduir el nombre de parades quan es tracta "d'empreses menudes i autònoms que ja ho estan passant bastant malament amb la crisi". En la seua defensa la regidora de Comerç, María Ortiz, va sostenir que "no es reduirà el nombre de parades ja que els venedors que complisquen amb l'ordenança conservaran el seu lloc". Finalment Ortiz va tornar a insistir que va ser el propi president dels venedors del mercadet de Benicarló, José Carmona, qui li va demanar estudiar un canvi d'emplaçament perquè "el mercadillo estava morint-se", reclamant una ubicació més cèntrica.

BENICARLÓ PENSA DUPLICAR LA SUPERFÍCIE DEL SEU POLÍGON INDUSTRIAL

text NATÀLIA SANZ

L'acord entre Ajuntament de Benicarló i Conselleria per a l'aprovació del concert previ del PGOU està pràcticament tancat. El nou PGOU preveu la regulació dels habitatges dispersos de les zones nord i sud i l'ampliació del Polígon Industrial fins a un milió de metres quadrats. Són els pilars fonamentals del document que dimarts passat es va presentar en la conselleria de Medi ambient per a avançar en l'aprovació del nou planejament urbanístic de Benicarló. Durant la reunió els representants benicarlandos van detallar la situació de cada partida del terme municipal, "des de la zona nord, a la sud, així com les vies de comunicació verdes entre la població i l'interior del terme municipal, és a dir, el Corral del Petiquillo, la Fossa del Pastor, el Puig, la Basseta del Bovalar...". El document consensuat inclou com un dels punts fonamentals donar eixida a totes els habitatges que estan en situació irregular en la costa Nord (partides Riu, Surrac i Aiguadoliva) i en la zona sud (partida Sanadorlí), considerant urbanitzables totes aquestes zones, excepte la partida Aiguadoliva, que seria considera zona estratègica. "L'objectiu és regularitzar les zones problemàtiques, poder oferir els serveis mínims, sense portar a terme grans infraestructures, ni oferir grans volumetries, i que al final el que visca allí pugui tenir els mínims problemes", va detallar Pedro López, regidor d'Urbanisme. La classificació de Aiguadoliva com a zona estratègica donaria motiu a desenvolupar importants projectes turístics i d'oci en aquesta partida de 40 mil metres quadrats. "És a dir, que en un

futur sempre que haguera una empresa o uns particulars amb ganes de traure avant un projecte estratègic per a la ciutat de Benicarló, aqueixa partida sempre es podrà urbanitzar", va afegir l'alcalde. Un altre dels punts fonamentals del nou Pla serà l'ampliació del Polígon Industrial, que duplicarà la superfície i passarà a tenir més d'un milió de metres quadrats. Aquest ha estat un dels aspectes que més han ressaltat tant l'alcalde, Marcelino Domingo, com el regidor d'Urbanisme per la importància estratègica que suposarà per al futur de la ciutat. L'alcalde va destacar que prefereixen que el desenvolupament del polígon es porte a terme amb inversió pública amb la finalitat d'evitar l'especulació. L'expansió es realitzaria per l'extrem sud-est. El nou document, a més, té algunes variacions respecte al primer que es va presentar a conselleria. Així, s'arreplega l'antic i rebutjat PAI Batra, al costat del bulevard de la N-340, com una zona de serveis i residencial. L'espai que queda entre la rambla de Cervera, el barranc de Aiguadoliva, la N-340 i Càlig quedarà classificat com zona agrícola protegida per a la denominació d'origen de la Carxofa de Benicarló. Les pròximes reunions que mantindran els tècnics municipals amb els tècnics de la conselleria i els redactors del pla general serviran per a ultimar la redacció del document, que una vegada acabat, passarà a exposició pública per a possibles al·legacions. Una vegada aprovat el concert previ, es plantejaria l'informe de sostenibilitat, que segons les previsions de l'equip de govern, es podria aprovar a la fi d'any. Segons Domingo, "aquest tràmit suposarà avançar més d'un 50% en el camí del pla". El pas següent ja seria l'aprovació del PGOU.

Cursos de conducció eficient

text NATÀLIA SANZ

La Regidoria de Medi Ambient, juntament amb l'Agència Valenciana de l'Energia (AVEN), han organitzat uns cursos de conducció eficient totalment gratuïts destinats als ciutadans i ciutadanes de Benicarló. Les dates seran els dies 30 i 31 de juliol. Amb l'objectiu de reduir al màxim el consum de carburants i de les emissions acústiques i de gasos, l'Ajuntament de Benicarló, a través de la Regidoria de Medi Ambient i amb la col·laboració de l'Agència Valenciana de l'Energia (AVEN), oferirà els propers 30 i 31 de juliol uns cursos de conducció eficient que s'impartiran a un màxim de sis alumnes per curs en una única sessió de 4 hores de durada. Els cursos estaran dirigits com a mínim per dos monitors, que disposaran d'un cotxe amb ordinador a bord amb mesurador de consums mitjans i instantanis i velocitats mitjanes cadascun.

Aplicant les tècniques de conducció eficient, es calcula que es produeix una reducció del consum de carburant del 15%, un increment del 34,1% de l'índex de confort, una reducció notable en les emissions acústiques, així com de les

emissions atmosfèriques dels gasos d'escapament al voltant de 78% de monòxid de carboni, un 63% d'hidrocarburs incrementats i un 50% d'òxid de nitrogen. El curs comptarà d'una presentació inicial; una part pràctica, on cada alumne realitzarà un recorregut determinat; una classe teòrica on s'exposaran els conceptes de la conducció eficient; una demostració pràctica, on el professor realitzarà el mateix recorregut mostrant l'aplicació pràctica de les tècniques apreses en la classe teòrica; una pràctica d'aplicació de les tècniques per part de cada alumne; i finalment, una posada en comú i discussió dels resultats obtinguts. Els cursos s'impartiran els dies 30 i 31 de juliol de 2012, en una única sessió, en horaris de matí i tarda, a la sala d'actes de les dependències de la Policia Local (c. del Doctor Fléming, 5). En finalitzar el curs, s'entregarà als alumnes un certificat d'assistència. Els interessats a participar en els cursos hauran d'inscriure trucant al telèfon 964825215 o al correu electrònic correu.medi.ambient@ajuntamentdebenicarlo.org. A més, per a formalitzar la inscripció caldrà aportar una fotocòpia del carnet de conduir i DNI al Departament de Medi Ambient que es troba a la segona planta de l'edifici administratiu de la Plaça Doctor Pera.

MÉS CONTROLS DE TRÀNSIT I MENYS ROBATORIS

text NATÀLIA SANZ

S'han convertit en habitual per als veïns de Benicarló. Els controls de trànsit que realitza la Policia Local, en ocasions conjuntament amb la Guàrdia Civil, s'han revelat com una de les millors armes per a frenar els accidents de trànsit dins del nucli urbà del municipi. I, a més, com una arma indirecta per a lluitar contra els robatoris en el terme municipal. De fet el cap de la Policia local de Benicarló, Agustín Parra, va confirmar que en els últims cinc anys s'ha aconseguit reduir-los en un 50%. L'any passat es van realitzar 18 denúncies, i enguany ja s'han arribat a les 23. Els controls, que s'estableixen de manera aleatòria en qualsevol punt del municipi i a qualsevol hora, van encaminats a detectar alcoholèmies positives o vehicles que circulen sense la documentació en regla, ja siga permís de conduir, ITV superada o assegurança de tercers. A més "la setmana passada ens adherim a la campanya nacional de controls d'alcoholèmia", va explicar Parra. En aquest marc, i "per a reduir més si cap la incidència d'accidents la setmana passada es van efectuar 28 controls extraordinaris d'alcoholèmia en tots els torns i amb una incidència especial a la nit amb dos torns". El resultat de la campanya va ser el control d'uns 200 vehicles, "si bé les infraccions per alcoholèmia no van superar l'1%". En total en els primers mesos de l'any, s'han practicat 82 controls extraordinaris de alcoholèmia.

Però no només als possibles infractors de trànsit estan

posant-los cèrcol a Benicarló. De manera indirecta aquests controls "estan dissuadint a lladres potencials a canviar la seua ruta, al ser conscients del cèrcol al que s'ha sotmès la zona". De fet, segons va detallar Parra, "les denúncies totals que hem arrelplegat en el primer semestre de l'any 2012 són 436, 20 menys que l'any anterior i duem 17 detinguts, per 25 que portàvem l'any passat", va indicar Parra. Segons el Cap de la Policia Local de Benicarló en el primer semestre de l'any s'han controlat 503 vehicles i s'ha identificat a tots els ocupants del vehicle. Parra va concloure assegurant que aquest control del terme afavoreix que els possibles lladres "ja no vulguen vindre".

NOU CERTIFICAT DE QUALITAT PER A BENIHORT

text NATÀLIA SANZ

Benihort ha aconseguit un nou certificat de seguretat alimentària, el BCR, i ha renovat els ja existents IFS i GlobalGap. El recent aconseguit guardó està destinat a l'àrea de Cítrics i permetrà a la cooperativa benicarlanda obrir-se a nous mercats com el britànic. Amb l'objectiu de seguir sent competitiva i ampliar clients, la cooperativa Benihort ha passat durant les últimes setmanes l'examen per a obtenir el certificat British Retail Consortium (BRC). Es tracta d'un Sistema de Seguretat Alimentària desenvolupat per a la distribució minorista britànica i específic per a la indústria agroalimentària. Un dels principals objectius de la norma BRC és fixar nivells de compliment respecte a unes exigències higiènico-sanitàries orientades a la manipulació d'aliments de consum humà. El compliment de l'estàndard BRC implica disposar d'un eficaç sistema de seguretat alimentària, així com un complet sistema de control del producte i del procés, treballant amb personal format i en unes instal·lacions adequades. Amb la BCR, són tres ja les certificacions de qualitat amb les quals compta la cooperativa de Benicarló. I és que Benihort acaba de renovar també, recentment, i per segon any consecutiu, l'IFS (International Featured Standard), un estàndard de qualitat molt demandat pel mercat de cítrics alemany que valora, tant la qualitat de les instal·lacions de l'empresa que la sol·licita, com el seu producte. Al mateix temps, la cooperativa ha tornat a rebre el certificat Globalgap, que reconeix la qualitat de

productes de l'àrea d'Hortalisses com el meló d'Alger, coliflor, col i escarola, així com dels cítrics que produeix Benihort. La cooperativa benicarlanda rep el suport i assessorament del grup cooperatiu Intercoop para portar a terme la implantació de tots aquests certificats. Per a assegurar-se la qualitat i seguretat dels productes, cada vegada són més els clients de les àrees d'hortalisses i cítrics que exigeixen certificats de qualitat. Benihort compta des de 2005 amb el certificat GlobalGap, un conjunt de normes internacionalment reconegudes sobre les bones pràctiques agrícoles. Per als consumidors i distribuïdors, el certificat GlobalGAP és una garantia que els aliments compleixen amb els nivells establits de qualitat i seguretat, i que s'han elaborat seguint criteris de sostenibilitat, respectant la seguretat, higiene i benestar dels treballadors, o el medi ambient. A més la cooperativa benicarlanda a través del seu Departament de Qualitat, garanteix la trazabilitat, que permet seguir la ruta dels seus productes, els seus components, matèries primeres i informació associada, des del seu origen, recol·lecció i transport fins al punt de destinació final, a través de tota la cadena de proveïment. D'altra banda l'IFS valora tant la qualitat de les instal·lacions de l'empresa que la sol·licita, com el seu producte, i es renova anualment, després de passar estrictes exàmens de control. Encara que d'entrada la cooperativa benicarlanda ho va sol·licitar per a l'àrea de cítrics, es troba també en el procés per a l'obtenció d'aquest certificat per a la seua àrea d'Hortalisses.

EDITORIAL

843

la veu de Benicarló
DES DEL 18
D'AGOST DE 1995

VISA merda

En el país de la taxa... la merda és el millor partit. Amb una jugada magistral, una planta que hauria d'haver estat pública, acabada amb diners públics, i gestionada públicament, ha acabat amb un fum d'anys d'endarreriment, amb una situació poc idònia, i amb uns costos desproporcionats i... una gestió privada.

El regidor Serrano i el gerent del Consorci de la Zona I ens han plantejat un panorama encisador sobre les bondats d'aquesta planta de residus que, privadament, ens ha acabat costant, via taxes i més taxes, molts, molts diners.

I és que, per què serà que quan els recursos públics els gestiona una empresa privada sempre passa el mateix? Per què serà que la ineptitud i ineficiència de la nostra classe política sempre aboca la ciutadania a pagar uns

sobrecostos innecessaris per allò que ells han fet rematadament malament?

La ciutadania s'està preguntant per quina raó, comparativament, el pressupost d'eguanys d'aquesta planta quasi duplica, el d'altres semblants properes a la nostra.

Per això, amb uns càlculs bastant eteris, basats amb unes hipotètiques tones que es pensen recollir, fa que tinguem, altra volta, que tornar a gratar-nos les nostres ja escurades butxaques. I tot per un servei, encara que necessari, que amb les coses fetes correctament i quan tocava, no ens hauria costat el que ara hem de pagar. I a més, només cal mirar les imatges, amb un reciclatge més que fictici. Al final, la responsabilitat d'aquesta mala gestió, a qui li la podem cobrar?... Excacatament, a ningú!

Com sempre, segons per a qui... la merda és **visa**.

CARXOFA I PANISSOLA

Carxofa: per a tota la gent que fa possible que tinguem el conservatori "Mestre Feliu": professors, alumnes i pares. Sense la seua espenta, més d'un regidor que ja ho ha intentat amb les seues retallades, faria bona aquella dita castellana... *con la música a otra parte*, difícilment el mantindríem. Quan se n'adonaran que l'educació i la cultura no són un luxe, són una necessitat que ens beneficia a tots. Inclosos els polítics que no són capaços de veure-ho. Des d'ací, una musical abraçada....

Panissola 1: per als responsables del lamentable estat en el que es troba el principal tram de carrer que dona la benvinguda a qui arriba a Benicarló en tren. El passeig Febrer Soriano de dia, i especialment de nit, fa caguera als turistes, que entropessen amb les maletes o cauen en algun clot abans de jugar-se la vida per creuar la N-340. Quina primera imatge que dona el poble, senyor...

Panissola 2: i no parlem dels que venen per carretera amb una entrada per la caserna de la Guàrdia Civil: una entrada estreta i infame. Per no parlar de les putes que es pot trobar abans. On vivim, en un país de xulos i putes?

laveubenicarlo@terra.es

Dir. Hon.: CRISTINA GARCIA

Consell de Redacció:
NATALIA SANZ, FRANCESC DEL
CASTILLO, TONYO FIBLA,
JOAN GREGORI, JOSEP M. SAN
ABDON i RODOLFO SERRANO

Edita

Associació Cultural la Feram de Benicarló
C/ Sant Francesc, 95
Casal Municipal
12.580 Benicarló FAX: 964.47.56.98
laveubenicarlo@terra.es

Amb el suport

COL·LA

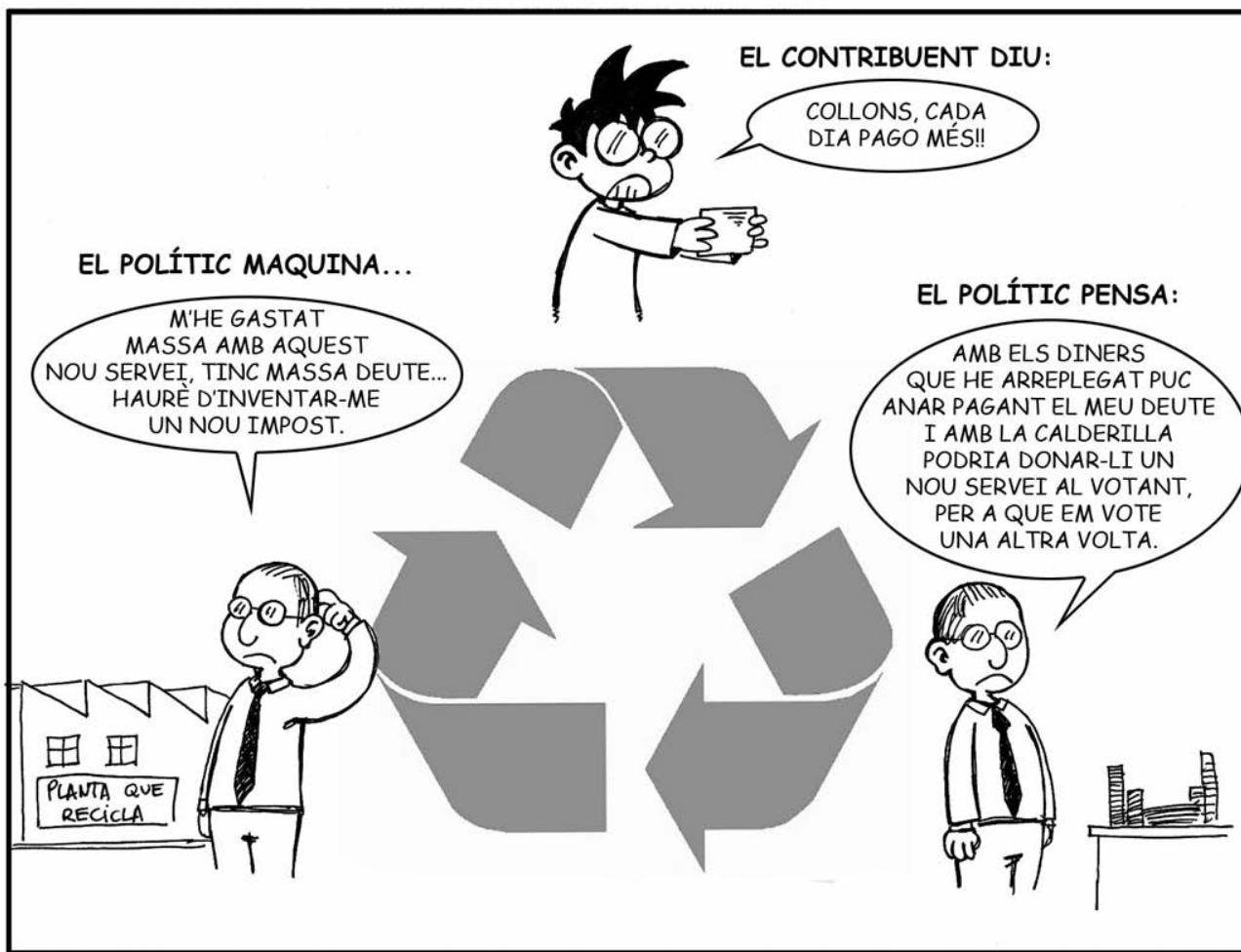
Col·la
XAVIER
RAMON PA
JESÚS M
J.M. SA

EL CÒMIC

Per Xavi Burriel

"El cicle del reciclatge polític"

Tota l'actualitat a un sol clic de distància

3x4 info

La informació que es multiplica

www.3x4.info

Notícies on-line del Maestrat, Els Ports i la Tinença de Benifassà

Exposició «Les Festes Valencianes»,

del Museu Valencià d'Etnologia (fins al 23 de setembre). Mucbe.

Organitza: Museu Valencià d'Etnologia i Regidoria de Cultura.

LABORA: **Conselleria d'Educació de la Generalitat Valenciana**

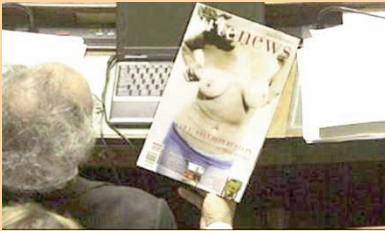
Col·laboradors: PERE BAUSÀ, JOAN HERAS, XAVI BURRIEL, NATÀLIA SANZ, CARLES LLUCH, JORDI MAESTRO, JOSEP V. TAUS, TOLITO, JORDI MAURA, G. SEGARRA, VICENT FERRER, ANABDÓN, DR. CLIMENT, ROBESPIERRE I EL SAMARUC

Administració, subscripcions
© COPISTERIA GRÈVOL
Dipòsit legal/ CS-193-2004
Imprimeix/ GRÈVOL, Sant Blai, 2
12580 Benicarló Tel. 964 475698

La Veu respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. La Veu es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies. Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i número de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.

EL BENICARLÓ UNDERGROUND

La frase

Drauzio Varella, oncòleg brasiler Premi Nobel de Medicina, va dir: "En el món actual s'està invertint cinc vegades més en medicaments per a la virilitat masculina i silicona per a les dones, que en la cura de l'alzheimer. D'ací a uns anys tindrem velles de tetes grans i vells amb el penis dur, però cap d'ells se'n recordarà per què serveix." I alguns hauran mort immensament rics, molt més del que podran repartir allà on siga que vagen, i uns altres hauran patit en vida en proporció equivalent.

La cultura de l'entrecuix

La foto no és del nostre dimecres però ja ho podria ser, i bé que ens aniria. De llibres, que en donen onsevol: un o altre els ha fet, un o altre els ven i un o altre els llegirà. I potser fins i tot si la temàtica és més pròxima al que guarda la roba interior que al que custodien els parietals, doncs això que ens trobarem. Els poetes avantguardistes n'hagueren estat ben pagats de veure's damunt la parada enmig de la llenceria fina i altres ja ho acceptarien ara mateix.

text LA COLLA DE TAFANERS

Més fotos pescades a la xarxa

Ací al costat teniu una entrega més de la col·lecció de fotografies que ens ofereix Internet. Avui, enllaçant amb el de dalt, veiem com passen el temps alguns diputats europeus: repassant... els informes. I cobren una bona pasta gansa per fer-ho. No tenen vergonya, no com els d'ací...

A vore qui és més fatxa

La foto del tio Quico i el comentari que la il·lustra evidencien una d'eixes paradoxes que a la Història li agrada servir-nos de tant en tant. Un a qui els espanyols no podien botar fora reconeix als treballadors el dret a les estrenes de Nadal; l'altre, a qui han votat molts espanyols, els el deroga i elimina la paga dels funcionaris. Els historiadors en s'ho

haurien d'explicar això, nosaltres només podem fer-nos els babaus.

Taxa de merda

Un tafaner, que tot i que pot no semblar-ho, és un ciutadà com qualsevol altre i rep les notificacions corresponents, doncs això, ha rebut la targeteta i el fullet explicatiu del consorci de residus del pla zonal 1. Sí, eixe que ens fa pagar un bon pessic per no se sap què hem de reciclar. I així et quedés sorprès amb les fotos dels pobles que estan inclosos, destaquen Sant Jordi, amb una imatge del camp de golf i Benicarló amb una foto de la zona d'oci del port. Realment llocs d'interès dels nostres pobles... que tenen molt a veure amb la brossa. O la Torre d'en Besora i Les coves de Vinromà, que comparteixen foto. No sabem que té a veure això amb el que pretenen, a no ser que pintar-ho bonic siga una manera d'entabanar la gent perquè pague. La cosa s'assembla molt a la famosa taxa TAMER que a València han reclamat milers de ciutadans i també algun tafaner deslocalitzat. Diuen que allí va servir per tancar forats de traductores romaneses... però no hi entrarem més a fons perquè la cosa ara està en mans dels jutjats.

PARADOJAS DE LA VIDA

Noviembre de 1944: El dictador Franco en plena recesión mundial y posguerra con una crisis económica interna brutal, **reconoce el derecho de los trabajadores a cobrar una paga extraordinaria de navidad.**

SIGLO XXI: Un demócrata Mariano Rajoy Brei, en una situación de crisis económica europea **deroga el derecho a la paga extraordinaria de navidad a los funcionarios españoles.**

ve de la p gina anterior

Taxa de merda (2)

Per cert, això que qui més recicla és qui menys paga... no ho tenim clar del tot. I és que el que més recicla no és també el que més residus ha generat? No hauria de pagar menys el que intenta comprar coses no envasades, reutilitzar fulls de paper, usar envasos reutilitzables, etc.? Tot i que tampoc no hauria de ser així atès que també, calenta com està la gent pel que ha de pagar, a la millor resulta que no recicla ningú, ho posen tot al mateix poal de la brossa... *y si te he visto no me acuerdo*, que dirien Cuenca i un castís. Difícil papereta saber interpretar què fer amb la merda!

Taxa de merda (3)

Enfangats en això de la merda, revisant el fullet explicatiu del que paguem, ens hem trobat amb una sorpresa ben curiosa: un apartat que diu "Gestió tributària i administrativa via "apremio" (executiva)... 2,16% = 2,26 euros. A vore que ho entenguem, que ens cobren per endavant si algú no paga quan toca? I és que això del "apremio", no t'ho fan quan no pagues en voluntària? Doncs què pinta cobrar-ho en aquest rebut inicial? O siga, que tots som, d'entrada, defraudadors i morosos de merda? La mateixa vara de mesurar hauria d'aplicar-se algun partit d'eixos que s'omplen la boca amb la *presunción de inocencia* quan el pocavergonya és dels seus.

Taxa de merda (4)

I si el de dalt ja té collons, per la cara dura que tenen, hi ha un altre apartat que tampoc tenim massa clar. És on diu "retorns a ajuntament i veïns (premis)"... 2,86% = 2,27 euros. A vore, que som una mica curtets, si ho han de tornar... per què ho hem de pagar? Ací et cobren per davant tot allò que se'ls ocorre i, després, ja en parlarem de tornar diners. O siga que et cobren, fins i

tot, el que t'ha de descomptar. No res, com abans, d'entrada, ja eres un morós... de merda!

Taxa de merda (i 5... Ja veieu que estem calentets amb el tema.)

I una cosa més, a estos del consorci, qui els ha donat permís per agafar les nostres dades fiscals i bancàries... sense permís dels contribuents. No hi ha una llei de protecció de dades? Doncs, sembla que algú sé l'està passant per l'arc del triomf. Ací l'Ajuntament ha degut passar les dades del padró de la brossa a un tercer i també ha passat del ciutadà, quan la cosa seria haver fet les notificacions oportunes a cada veí. No recordem haver signat, quan vam donar les dades per al cobrament de l'impost de residus urbans, cap document en què donàvem permís a l'II-Im. (cada dia menys...) per facilitar la nostra informació personal a can Fabra. I ara, coneixeu algun advocat que ens ajude a posar-los-ho una mica difícil?

I la super merda

Como pago mis impuestos tengo derecho a tindre una ciutat neta, sí, senyor, encara que l'encarregat del Medi Ambient siga un corb, a ser governat per persones triades entre les millor preparades per a la comesa que se'ls ha d'encarregar, persones que miren pel bé comú per damunt de servituds i vileses de partit, que treballen per trobar consensos que beneficien tots els veïns i especial els més desfavorits;

tinc dret que no venguen les meues dades a qualsevol que en podrà traure benefici i tinc dret a saber per què he de pagar cada cèntim per poder fer-ho amb satisfacció per contribuir a un projecte que, si no compartisc totalment, puc entendre amb les forces de la raó; tinc dret que em respecten i no ser mercaderia en xarxes socials on cadascú se la menea com li ve més de gust, com ha quedat palés; tinc dret que amb els meus impostos no se li pague el mòbil ni internet a cap pocavergonya palanquejat al càrrec per un carnet... En definitiva, perquè és tard i ací no passem, com altres, l'estiu gitats a la barjola, és evident que tinc dret a demanar explicacions... encara que utilitze *la fatídica teoria de cómo pago mis impuestos*, que *tantos derechos otorga a los cochinos de mi pueblo* (segons diu al facebook el regidor del ram benicarlando).

Deixadesa de l'alçada d'un campanar

No sabem si el campanar de la ciutat és realment un edifici que cal conservar perquè n'és patrimoni, o un dipòsit de mals endreços i ferro vell de l'Ajuntament. Si ja tenia problemes de conservació i en queien trossos, al final aconseguiran que s'enfonse. I no precisament per causes naturals o per les clefes que li produeix la foguera de Sant Antoni, sinó pel sobrepés a què el sotmeten. I és que al sostre no hi caben més coses. Ara, una altra antena... amb

ve de la p gina anterior

gàrgoles incloses. És l'especialitat del partit que ens governa: si no pot fer-se amb un patrimoni, deixa que s'enfonse. Hauria de passar per ací un inspector de patrimoni (?) de la Conselleria o del Ministerio de qui corresponga. Encara que només els estire les orelles. En coneixeu algun?

Els duets estiuencs

Al Brasil també han llogat duo musical per als divendres a la nit! *La plaga se extiende!* Un tafaner que viu prop del Brasil diu que no podia dormir i de sobte va escoltar que

cantaven **Ai siu te pego** i pensava que eren falles i estava sentint la falla del campanar. Després va caure que amb això del canvi en la data del dia de la cremà els fallers van una mica descontrolats i que igual ja no sabien si havien de fer la revetlla ara, abans que entre en vigor l'augment en l'IVA dels espectacles.

Però tot això és perquè els benicarlandos som uns rancis! El que hauríem de fer és alçar el cul de la cadira i ballar com fa la gent normal. Si baixàrem al Morrongo voríem a més d'un tafaner ballar lo tuís, lo rok i lo mambo com si tinguera 15 anys. I la festa que

donen al manyos! Bonico de veritat per a portar torisme de qualitat! No podeu imaginar-vos com corre el diner des que munten aquests balls. Els dels bars es forren. Ara només falte que l'Ajuntament edite un calendari setmanal dels llocs on pots passar-t'ho bé i ballar cada dia de la setmana.

Auxili taurí

L'esglai va en augment: a menys d'un mes de festes, encara no s'ha muntat ni una barrera de bous! I n'han de baixar cinquanta! Sí, 50, amb número! El tafaner taurí que ho escriu ja ni li cap el cap al coixí del llit. Qualsevol nit... no pot sortir el sol. Com no diria Sisa.

Quina diada nacional? Del 9 al 12 d'octubre

Irreflexions

text i foto RAÛL BURRIEL

<http://irreflexions.blogspot.com/>

Fa uns dies va començar tota una polèmica al voltant de l'anunci del president Fabra de passar certes dates festives a dilluns per evitar ponts festius. L'argument, com sol ser sempre últimament, ha estat l'estalvi i la productivitat. De sempre he pensat que una mesura d'aquest tipus havia de prendre's, que podia ser positiva, i que havia de ser consensuada amb els actors socials que més podien estar implicats. Però no ha estat així, Fabra només a notificat el que el govern de Rajoy ja feia mesos que havia decidit, com es pot vore en una notícia sobre el tema publicada al ABC el passat més d'abril.

En altres països europeus, allò habitual és que la majoria de festius passen a dilluns, excepte un parell, les dates més assenyalades, normalment diades nacionals o festes amb dimensió internacional (el dia del treball, per exemple).

Immediatament hi ha hagut resposta a l'anunci del president Fabra, sobre tot del mon faller, donat que el proper Sant Josep passarà de dimarts a dilluns. Per la meua banda, penso que és una decisió beneficiosa, amb molts més avantatges que inconvenients. Les Falles són una festivitat estesa per nombrosos municipis valencians, que eixos dies viuen, si no iguals, similars situacions i conseqüències. El fet de concentrar tres dies festius és beneficiós per als comerços, el sector hotelier i els mateixos visitants i turistes (es redueix l'efecte "temporal" de la festa, al deixar de ballar cada any en el calendari), facilitada la planificació municipal (policia, bombers, carrers

tallats...), disminueix els conflictes entre els veïns que treballen i els que no, etc. I el mateix efectes positius podríem nombrar per a la majoria de les altres festivitats del calendari.

Sorprenentment, quasi no ha hagut debat sobre el que al meu entendre és una autèntica falta de respecte a la dignitat nacional valenciana, al passar la Diada Nacional del 9 d'octubre de dimarts a dilluns. La mateixa setmana es deixa sense tocar, en canvi, el 12 d'octubre, "fiesta nacional de España", com podeu llegir en la notícia del ABC.

Hem viscut un nou episodi de l'habitual falta de costum del govern valencià del PP en, no ja dialogar, si no tant sols "sondejar" les possibilitats. Però també hem vist com des del valencianisme cívic i polític no em pogut "reconduir" la discussió sobre el tema important: contribuir a la racionalitat d'horaris alhora que salvaguardar la dignitat dels trets identitaris propis.

Senyora Garcia:

Això és el que vaig saber llegir en l'anterior número de la seua revista...

text EL LECTOR

Mire, m'acaba d'agarrar en un moment de certa eufòria. Fa uns moments acabo de donar-me de baixa de Telefonica (sense accent em penso). Quin goig! M'han preguntat en una llengua forastera quin era el motiu d'aquesta decisió: si no estava content amb el servei, si m'havien fet una oferta millor d'una altra companyia, si desitjava canviar de tarifa... i li he dit al senyor operador (?) en un perfecte espanyol que no, que l'únic motiu era de consciència, que no volia que ni mig cèntim meu anara a parar a les mans del gendre menys perdut però es veu que més lladre del caçador d'elefants. No tinc voluntat de fer cap revolució, no pretenc seguir cap d'aquestes campanyes de boicot a ningú, Déu mo'n guard, simplement la vida encara m'ofereix aquests xicotets plaers. Sé que a l'amic Urdangarín li pagaran el mateix, però jo no hi hauré col·laborat. M'és ben igual el que faça la resta de la Humanitat—m'agradaria que tots feren el mateix que jo, és clar— perquè sóc conscient que açò —el tema del tema— només el podem arreglar cadascú amb aquelles armes de què disposem.

Segurament la paraula "armes" no siga l'adequada, però vosté ja m'entén. Per exemple. He sentit comentar a no sé a quina ràdio que una de les cares carotes amables del govern, el tal Ruiz ministre de Justícia, ha dit que les senyores que estiguen embarassades i porten una criatura amb malformacions congènites estaran obligades a parir. Em sembla fort, no? Sap què faré jo, per exemple amb aquest tema? Cada vegada que em trobaré pel carrer un regidor benicarlando o diputat autonòmic o càrrec del PP l'emprendré i li preguntaré què faria un familiar seu en un cas com aquest. Si em diu que no, que no, que a parir tal i com mana l'Església catòlica, apostòlica i romana li diré que és un incoherent —no conec cap regidor que vaja a

Font: Manel Fontdevila (17/julio/ 2011/Público)

missa tots els diumenges, és més n'hi ha que viuen en pecat mortal— perquè es manifesta a favor dels postulats del clero per segons quines coses i, en canvi, no és capaç de complir mínimament amb aqueixa organització de la qual en defensa la ideologia. Si em diu que donades les circumstàncies no li semblaria malament que avortara la dona implicada també li hauria de dir que és un incoherent per estar en un partit que aprovarà una llei que serà contrària al seu pensament. En tots dos casos, el que caldria que fera qualsevol regidor o regidora o càrrec polític del PP seria dimitir... o anar a missa tots els diumenges. M'entén, veritat? Vull dir-li que a Benicarló els representants de Rajoy, de de Guindos, de Montoro, de l'exministra Salgado i l'exvicepresidenta Fernández de la Vega són els regidors tant del PP com del PSOE. I nosaltres els veiem tots els dies. I els coneixem. I els podem dir el que fa el cas a la cara: ells també són còmplices de tant de desgavell i de tant de balafament. No espero que ho faça ningú, però jo sí que ho faré. De fet ja ho faig fa mesos. Això em faltaria, vore-me'ls per davant i no dir-los res. Que reflexionen, que reflexionen que són allò que podríem anomenar tontos útils, que els fan fer la feina bruta als

xoriços aquests de guant blanc que saben parlar tan bé. No parlo d'escriure cartes al diari, què va! Parlo d'allò que podríem anomenar acció directa. Si aquests senyors i senyores cada dia es troben pel carrer deu indocumentats com jo, només deu, acabaran avorrint les sopes i, és possible, dient-los als seus caps que ja en comencen a estar tips. Prove-ho vosté també, jo ja ho fet i crega's que és molt relaxant: Oi, xè, que m'han dit que vos gasteu los dinés a la Fórmula 1 i ací l'escola Àngel Esteban està parà, pos sí que els teniu grossos; això no els ho podeu dir a n'aquells que manen allà a València! Veu, si és fàcil? Si el regidor és conegut no cal que les formes siguen versallesques, sí és desconegut, cal presentar-se com a administrat i amb molta educació dir-li el fa al cas.

Ja veu com afronto el tema del tema, amb moltes ganes de tocar els collons a qui ens els toca i amb molt d'humor —això em faltaria, que me'l llevaren.

Em penso que avui no he complert en absolut amb la finalitat amb què van ser establertes inicialment aquestes epístoles. Però votés, senyora Garcia, m'escolta, m'escolta sempre. Com m'escolten i m'escoltaran els regidors del meu poble.

Mi querida señora garsia

Mi atapida agenda (com correspon a una dona renaixentista com cal) m'ha impedit respondre fins el moment. Així, ara *que tengo pocas cosas que haser, me pongo a ello. I lo hago* més que res, per advertir-li que ho he tornat a fer. Si, senyora meua... he tornat a posar per una foto alhora que surto en ella... I vosté que em va dedicar un panegíric que *me llevó a la ruborización hase unos números (muy comentado por mis vecinas i fieles seguidoras, por sierto), ha de saberlo antes que se lo haga notar naide, aunque creo que con su natural grasia ya lo habrá descoberto.*

Ai... senyora meua, amb tant de camí que portem vosté i jo recorregut i encara me queden coses *pa ensenyarle*. Però com que los camins del Senyor són llargs, li ho torno a explicar perquè no li torne a passar.

Ha de saber ustedé (sí, lo ha de saber que lo sabe todo lo mundo) que las cámaras modernas tienen un botonico que cuando lo apretas y sales corriendo, te deja que te pongas en la afoto. Según las camas que tengas, te puedes dar de

tiempo dos, cuatro y hasta diez segundos. Yo, mi admirada senyora, prefiero este último, que una ya no está para correr. Lo de las corridas de toros es otra cosa...

Pero a lo que íbamos. Ais. Más quisiera yo haber pertenecido a la época esa de mi Leonardo, que hasía esos bichos voladores tan bonitos. Diuen que va inventar una maquineta per a fer aspaguetis... vosté se ho creu aixó????

Pos no, m'ha tocat viure ara, i com diu una veïna meua, treballar en una revista en la que "menos mal que estás tu xiqueta, perquè sino a vore qui l'ascriria", de tantas beses cómo firmo. Jo la li dic que entre homes si no hi ha una dóna no es faria res.... pobra, ella m'admire.

Com vosté, la meua benvolguda senyora Garsía, a la que presento *mis respetos i ruego no s'aspante ante mis falta d'artografía. A la escola no era de las más brillants, por más que ustedé me tenga en su olimpo de los dioses particular,*

Quede con Dios y todos los santos. Ai, calle, que ustedé és atea i debota del Santo Kisto de la Mar.

Una dona renaixentista

Ricardo Íñiguez serà l'entrenador del Castell de Peníscola-Benicarló

text i foto VICENT FERRER

Aquesta setmana, en la sala de premsa del Pavelló Poliesportiu de Benicarló, es donava a conèixer als mitjans informatius de la comarca, el que serà entrenador per a la pròxima campanya del Castell de Peníscola-Benicarló de futbol sala, en la Segona Divisió, Ricardo Íñiguez. Es va aprofitar per a presentar públicament la campanya de captació de socis per a aconseguir el suport dels afeccionats.

El nou entrenador de l'equip del Baix Maestrat ha estat com tècnic fins la passada temporada al Maristas de València, on va aconseguir tancar una temporada molt bona, pel que és coneixedor de la categoria, punt important per a la junta directiva, ja que aquesta temporada la meta per a l'equip serà aconseguir mantenir la categoria amb els menys problemes possibles i amb un equip amb jugadors de la zona, amb reforços puntuals que indicarà l'entrenador.

En la campanya d'abonaments cal destacar que aquests són assequibles, amb un import de 50 euros, 40 per a jubilats i desocupats, així com un VIP de 150 euros. Uns preus per a aconseguir un bon nombre d'abonats i que els donarà dret a veure tots els partits; pretemporada, Lliga i Copa del Rei.

Partit homenatge al futbol Sala benicarlando

text i foto GREGORIO SEGARRA

Els aficionats al futbol sala de Benicarló van tenir ocasió de recordar la història del seu equip en una emotiva jornada que va començar amb la presentació, en una abarrotada sala de premsa del Pavelló Poliesportiu Municipal, del llibre "Història del Benicarló Futbol-Sala".

L'acte, presentat pel gran aficionat José Esteller, va comptar amb les intervencions de Carlos Sorlí, dissenyador i maquetador del llibre, l'autor Gregorio Segarra i l'Alcalde de la Ciutat, Marcelino Domingo, que el va cloure. A continuació es va disputar un partit entre dos equips formats per jugadors històrics de les diferents èpoques del club, com Vadillo, Lolo, Chelete, Gus, Iván Reverter, Iván Astillero, Josema García, Herráiz, Retamar, García Sanjuán, Arturo Santamaría... a més d'una nodrida representació de jugadors de casa com Rubén Flos, Tocho, Iñaki, Valera, David Herrera, Guaje, Migue, Eric Arán, Cid, Dani Madriles i Gellida. En els prolegòmens del mateix es va homenatjar a l'històric equip juvenil del Benicarló que, entrenat per l'actual Regidor d'Esports de Benicarló, Ximo

Pérez Olló, va aconseguir en la temporada 1996/97 el campionat de lliga i copa provincial, l'autonòmic i el subcampionat d'Espanya. També va rebre un homenatge l'històric encarregat del material del club, Guillermo Medina, que va rebre de mans dels jugadors un llibre dedicat i, per part de l'Alcalde de la Ciutat, una placa commemorativa. El partit va ser arbitrat per la parella benicarlanda d'exàrbitres de Divisió d'Honor, Igual i Segarra. En el partit els més de mil espectadors que es van donar cita en el Municipal van poder admirar les jugades dels seus ídols, alguns dels quals encara, a pesar del temps transcorregut des que van penjar les sabatilles, van deixar constància que "on va haver, sempre queda".

El partit va acabar amb la victòria de l'equip "blau", entrenat per José Manuel Valle, davant de l'equip "groc", entrenat per Paco Salines, per 4-1, amb els gols "blaus" marcats per Iván Astillero (2), García Sanjuán i Rubén Flos, i el de l'equip "groc" per Josema. La festa va prosseguir amb un sopar de germanor entre jugadors i aficionats en un conegut restaurant de la ciutat.

29 de juliol de 2012.

Concert **"Música de cinema"** a les 22.30h

a la plaça Sant Bertomeu.

91.500 metres, nou rècord en les 24 hores de la Natació

text i foto CNB

Els nedadors Joan Ferran i María van iniciar una nova edició de les 24 Hores nadant en les instal·lacions de la piscina municipal.

Durant el passat cap de setmana 21 i 22 de Juliol de 2012 la piscina municipal de Benicarló va lluir les seues millors gales com en altres grans ocasions per a rebre una nova edició de les 24 Hores de Natació. El Regidor d'Esports Ximo Pérez i el President del Club Natació Benicarló Adolfo Saura van donar l'eixida al nedador Joan Ferran Barrachina, triat enguany millor nedador de la temporada, i la Dama del Club, María Coll, que va tenir el seu inici puntualment a les 12:00 hores del dissabte. Una prova de resistència que va comptar amb la participació de totes les disciplines del Club des de l'Escola fins als Màster, així com entrenadores, familiars i simpatitzants del Club.

I en les instal·lacions annexes a la piscina, es va instal·lar un castell inflable per als més menuts, i no tant menuts, així com el "sopar de germanor" i la xocolatada del diumenge de matí, elaborada per Isabel, amb el xurros d'acompanyament. Així, a les 12 del migdia va finalitzar la jornada de 24 hores amb tots els nedadors en l'aigua festejant el nou record de 91.500 metres nadats, superant així l'anterior de l'any passat, en més de 3.000 metres.

Un any més agrair a tots els participants, voluntaris, personal de la piscina municipal, col·laboradors i Ajuntament de Benicarló per la seua col·laboració en el desenvolupament de d'aquest esdeveniment esportiu popular. Així com a l'empresa DISBESA i COLEBEGA pel subministrament de begudes per a l'esdeveniment i a l'empresa Grip 2 i el

restaurant del Club de Tennis pel castell inflable.

I el Diumenge 29 de Juliol de 2012, tancant la temporada, una nova edició de la Clàssica Peníscola-Benicarló. Us esperem!

ANTONIO

text RODOLFO SERRANO

PACO DELCASTILLO

Després del descomunal esforç informatiu que vaig gosar desplegar la setmana passada, aquesta no tinc ganes de parlar amb ningú ni buscar cap tipus d'informació. Estic realment esgotat. Per això aquesta setmana ho faré curtet, que avui ja és dimecres, la calor estreny amb força els seus braços i tinc ganes d'anar-me'n a dormir o a dropejar.

Ja fa unes quantes setmanes, vaig rebre una carta signada pel president del CDB en persona. El contingut de la mateixa era, eminentment, de caire econòmic. Amb això no vull dir que el nostre flamant president ens exposava al socis la seua visió de la situació de crisi galopant dins la qual estem immersos i les seues receptes per tal de sortir del pou, no. Tenint en compte que s'ha observat un creixement desbocat de la població d'economistes de calbot, sempre és d'agrair que persones com lo nostre president no ens facen partícips de la seua visió de l'economia mundial. Com anava dient, en aquesta missiva se'ns informava als socis dels preus dels abonaments per a la propera temporada, posant especial accent en recordar-nos a alguns i informant a molts, que amb el carnet de soci tenim accés lliure tant als partits de preferent com als de primera regional. Vaig deixar el paper al primer calaix de la tauleta de nit –més conegut com el calaix del desig- pensat que el tindria més a mà i el veuria sovint per les altres coses que hi guardo a aquell privilegiat i desitjat lloc i que ara no enumeraré. Però vet ací que fa tants de dies que passo la mà per la paret, que el paper en qüestió allà s'estava dormint sense que ningú no li fera cas. L'altre dia vaig haver d'obrir el calaix del desig perquè tenia el nas embossat i una de les coses que hi guardo és el miraculós desembossador nasal. Cagondena, vaig pensar, hauria d'anar a buscar el carnet perquè si no vaig abans del vint-i-cinc perdré el meu número de soci. Així, ahir, el dia abans del la fi del termini per a mantindre el meu privilegi digital (de dígit, no de dit), me'n vaig anar jo, amb els calés ben guardats a la butxaca, a la seu del club. Aquesta es troba al número trenta-set del carrer que porta el nom d'un dels més sanguinaris colonitzadors d'Amèrica del sud, que vergonya ens hauria de donar tindre al nostre poble un carrer dedicat a aquest sinistre personatge al qual no penso nomenar. Mentre baixava, em vaig adonar que davant de mi anaven un parell de persones. Una era el meu amic Agustinet Pla, el més crític dels aficionats locals, i un altre que vaig identificar com un absolut desconegut. En un moment donat veig que tots dos s'aturen al davant de la seu del club i el desconegut treu una clau de la butxaca. De sobte, introdueix l'estri dins del pany i descorre la reixa. Este deu ser algú, vaig pensar. Vinc a buscar el carnet, vaig dir jo. Si, un moment, va dir ell. Vaig accedir al local. Cadires blanques de plàstic a costat i costat i al fons una tauleta. Quanta gent deu haver a la junta, vaig pensar. No em van vindre al pensament els anys passats en anteriors juntes perquè l'olor no l'acompanyava (no feia olor de res) i vaig trobar a faltar una taula llarga al bell mig de les cadires, una taula de juntes. Després de buscar-me i trobar-me jo a la llista de socis, el

desconegut em va omplir un paper en tinta de color roig, jo li vaig donar els diners pactats, ell em va lliurar la part de baix de l'esmentat document i em va dir que "al primer partido ya puede recoger el carnet en el campo de futbol". Llavors vaig pensar que clar, com que hi ha quatre tipus de carnet diferents, segurament els haurien de fer en funció dels desitjos de cadascú. Em vaig acomiadar les allí presents, no sense haver fet un petit canvi d'impressions generals amb Agustinet Pla, tot i que l'home desconegut ja no ho era tant, i me'n vaig anar cap a casa amb un rebut bescanviable per un carnet del meu equip, signat per Antonio amb cognom il·legible.

Ara només em queda esperar fins al primer partit al que puga anar per tal de recollir el carnet que m'acredita com a soci, amb el meu rebut-justificant, prova irrefutable del meu compromís amb l'equip del meu poble.

Vull agrair al nostre president que haja recuperat el nostre "Avant Benicarló" i no s'haja deixat caure a les urpes del "amunt Benicarló" que vaig vore a un altre esport que abans hi havia al nostre poble.

Juliol musical a l'Associació Musical "Ciutat de Benicarló"

text i fotos NATÀLIA SANZ

Amb l'arribada del final de curs i el començament de l'estiu l'Escola de Música de l'Associació Musical "Ciutat de Benicarló" ha presentat una agenda ben repleta d'activitats diverses.

El passat 23 de juny l'Auditori de Benicarló es va omplir per gaudir del Festival de Final de Curs dels alumnes de Llenguatge Musical on sota el títol "La cançó de l'estiu" els diferents cursos van fer un recorregut per les últimes dècades recordant aquelles cançons que han estat un gran èxit.

Un dia després, al Magatzem de la Mar, va tenir lloc l'acte de graduació d'aquells alumnes que finalitzaven els seus estudis a l'Escola i que a partir d'aquest moment continuaran el seu camí d'aprenentatge musical en el Conservatori Mestre Feliu de Benicarló. De mans dels diferents professors van rebre el corresponent diploma que així ho acredita. Per a finalitzar l'acte i com a cloenda, els alumnes de l'aula de cor van representar la cantata "El follet valent" un conte musical que va entusiasmar a tots els assistents.

Dies més tard, l'1 de juliol i abans de la final esportiva de l'Eurocopa, els alumnes de les diferents aules d'instrument

amb la "Rua musical" van omplir de música diferents racons de la ciutat en un passacarrer pels carrers més cèntrics i on en cada parada van anar afegint-se noves seccions instrumentals fins completar la formació.

Ja capficats en ple estiu, l'Escola de Música oferta una sèrie de cursos d'instrument per a que els seus alumnes tinguen l'oportunitat de continuar progressant en els seus estudis i com a mostra dels seus avenços al llarg d'aquestes primeres setmanes de juliol ens han ofert tot un seguit d'audicions amb un repertori fresc i estiuenc per a gaudir de bona música en els llocs més emblemàtics de la ciutat.

TRACEY REID

text REDACCIÓ

foto JESÚS MAESTRO

El passat dia 19 de juliol va actuar en l'auditori de Benicarló la cantant Tracey Reid acompanyada per The Sweet Rhythm Kings.

Aquest interessant concert es va trobar amb l'inconvenient de la poca afluència de públic en un espai que no és l'idoni com a possible pista de ball per al swing jazz. En fi, esperem que siga veritat el que magníficament cantava Tracey: "The best is yet to come".

